

Határozatok Tára

C-212/15. sz. ügy

ENEFI Energiahatékonysági Nyrt.
kontra
 Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)

(a Tribunalul Mureș [Románia] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal – Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Fizetéseképtelenségi eljárás – 1346/2000/EK rendelet – 4. cikk – Valamely tagállam szabályozása által a fizetéseképtelenségi eljárás tárgyát nem képező követelések tekintetében előírt hatások – Megszűnés – A követelés adójellege – Hatás hiánya – 15. cikk – A »folyamatban lévő eljárások« fogalma – Végrehajtási eljárások – Kizártság”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (ötödik tanács), 2016. november 9.

1. *Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Fizetéseképtelenségi eljárás – 1346/2000 rendelet – Alkalmazandó jog – Fogalom – Az eljárás megindításának helye szerinti állam azon követelésekre gyakorolt hatásokat előíró szabályozása, amelyek nem képezték a fizetéseképtelenségi eljárás tárgyát – Bennfoglaltság – A követelés adójellege – Hatás hiánya*

(1346/2000 tanácsi rendelet, 4. cikk)

2. *Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Fizetéseképtelenségi eljárás – 1346/2000 rendelet – Eljárási szabályok – A követelések benyújtására alkalmazandó határidő – A nemzeti jog alkalmazása – Feltételek – Az egyenértékűség elvének és a tényleges érvényesülés elvének betartása*

(1346/2000 tanácsi rendelet)

3. *Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Fizetéseképtelenségi eljárás – 1346/2000 rendelet – A fizetéseképtelenségi eljárásnak a folyamatban lévő eljárásokra gyakorolt hatásai – A folyamatban lévő eljárások fogalma – Végrehajtási eljárások – Kizártság*

(1346/2000 tanácsi rendelet, 4. cikk, (2) bekezdés, f) pont és 15. cikk)

1. A fizetéseképtelenségi eljárásról szóló 1346/2000 rendelet 4. cikkét úgy kell értelmezni, hogy ennek hatálya alá tartoznak azon tagállam, amelynek területén a fizetéseképtelenségi eljárást megindították, belső jogi rendelkezései, amelyek az ezen eljárásban részt nem vevő hitelező tekintetében előírják a követelés érvényesítéséhez való joga megszűnését, illetve az ilyen követelés végrehajtásának felfüggesztését egy másik tagállamban.

Az 1346/2000 rendelet 4. cikkének (1) bekezdéséből ugyanis az következik, hogy amennyiben e rendelet eltérően nem rendelkezik, a fizetéseképtelenségi eljárásra és joghatásaira annak a tagállamnak a jogát kell alkalmazni, amelynek területén az ilyen eljárást megindítják (*lex fori concursus*). Bár az 1346/2000

rendelet 4. cikkének (2) bekezdése – amely a *lex fori concursus* alá tartozó területek felsorolását tartalmazza – nem említi kifejezetten a fizetésképtelenségi eljárásban részt nem vevő hitelezőket, következésképpen ezen eljárásnak, illetve lezárásának az e hitelezők jogaira gyakorolt hatásait sem, nem lehet kétséges, hogy e hatásokat is az említett *lex fori concursus* alapján kell értékelni. Az az értelmezés ugyanis, miszerint a *lex fori concursus* meghatározza a fizetésképtelenségi eljárás elsősorban egyezséggel történő lezárásának hatásait, de nem határozza meg az ezen eljárásban részt nem vevő hitelezők jogaira gyakorolt hatásait, azzal a kockázattal jár, hogy komolyan sérül az említett eljárás hatékonysága.

Minthogy a nyilvántartásba nem vett követelések megszűnése főszabály szerint megengedett, az 1346/2000 rendelet még inkább meg kell, hogy engedje a *lex fori concursus* azon szabályát is, amely az e követelésekre vonatkozó végrehajtási eljárás felfüggesztésére szorítkozik. E tekintetben az eljárás megindításának helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban végrehajtás tárgyát képező követelés adójellegének nincs jelentősége. Az 1346/2000 rendelet rendelkezései ugyanis nem biztosítanak semmiféle preferenciális jogállást az eljárás megindításának helye szerinti tagállamtól eltérő tagállam adóhatóságai követelésének abban az értelemben, hogy azok még a fizetésképtelenségi eljárás megindítását követően is végrehajtási eljárás tárgyát alkothatnák.

(vö. 17., 20., 22., 29., 36., 40., 41. pont, valamint a rendelkező rész 1. és 2. pontja)

2. Azon tény okán, hogy a fizetésképtelenségi eljárásról szóló 1346/2000 rendelet nem harmonizálja a hatálya alá tartozó fizetésképtelenségi ügyekben a követelések benyújtása tekintetében kitűzött határidőket, az eljárási autonómia elvének értelmében az egyes tagállamok belső jogrendjének feladata e határidők megállapítása, feltéve azonban, hogy a vonatkozó szabályok nem kedvezőtlenebbek a hasonló jellegű belső jogi helyzetekre vonatkozókhöz képest (az egyenértékűség elve), és nem tehetik gyakorlatilag lehetetlenné vagy rendkívül nehézé az uniós jog által biztosított jogok gyakorlását (a tényleges érvényesülés elve).

(vö. 30. pont)

3. A végrehajtási eljárások nem tartoznak a fizetésképtelenségi eljárásról szóló 1346/2000 rendelet 15. cikkének hatálya alá. E rendelkezést ugyanis e rendelet 4. cikke (2) bekezdésének f) pontjával összefüggésben kell értelmezni, amely megkülönbözteti a folyamatban lévő eljárásokat az egyes hitelezők által indított eljárásoktól. Ily módon az egyes hitelezők által indított, a folyamatban lévő eljárásoktól eltérő eljárásokat minden esetben kizárólag a *lex fori concursus* szabályozza. Márpedig a valamely követelés végrehajtására irányuló eljárások ez utóbbi kategóriába tartoznak.

(vö. 32., 35. pont)